

udalosti zo života školy, zaujímavosti, kultúra, ale aj zábava a poučenie

2

Základná škola Na bielenisku PEZINOK

“Nebojím sa búrky, lebo vtedy sa naučím viesť svoju loď.”

POTREBUJEME MECENÁŠA?

EURÓPSKY TÝŽDEŇ BOJA PROTI DROGÁM

ROZHOVOR - PAULÍNKA SASKOVÁ

PRÍBEH - PRÁZDNINY DEDA VŠEVEDA A TAJOMSTVO HODÍN (časť 2)

PREČO ŽIACI VYRUŠUJÚ?

Uzávierka tohto čísla bola 31.1.2019

Redakčná rada - osičky

Natália Ráczová (9.A), Barbora Váradyová (9.A), Nina Holentová (9.A), Soňa Noskovičová (9.A), Sara Škabla (9.A), Romana Halgašová (9.A), Oliver Horňák (3.C), Tatiana Brezinová (4.B), Bianka Hlad'ová (4.B), Zuzana Mrvová (4.B)

Kružok vedie: p. učiteľka Milková, p. učiteľ Lupták

Externí prispievatelia tohto čísla: H. Majerčáková, M. Snoha, E. Šindelárová, C. Koczúrová

Všetkým prispievateľom veľmi pekne ďakujeme. Rovnako ďakujeme za spoluprácu aj: p. uč. Balcovej, Bakovej, Dupľákovéj, Cerinovej, Gábrišovej, Goliašovej, Groschmidtovej, Chytrej, Jánošovej, Kerákovéj, Krekáčovej, Koczúrovej, Hlobeňovej, Hozovej, Marcinkovej, Martišovi, Ondekovej, Ondrejkočovej, Petrášovej, Prešinskej, Rigasovej, Rusnákovej, Sadloňovej, Tichému, Vanišovej, Vargovej, Veselkovej, Žákovej, p. zástupkyňiam Golkovskej, Marmanovej; p.vych. Krajčovičovej.

Výzva pre žiakov i učiteľ'ov našej školy: Ak máte nejaké zaujímavé príspevky vhodné do nášho školského časopisu, budeme radi, keď nám ich poskytnete. Môžu to byť slohové práce, básne či iné literárne dielka, referáty, projekty, komixy a pod. Rovnako budeme radi, ak nám dáte vedieť o všetkom zaujímavom, čo ste robili na vyučovaní či mimo neho - exkurzie, návštevy výstav, divadiel, športové podujatia, rôzne súťaže, slávnosti, netradičné vyučovacie hodiny a i. Svoje námety môžete dať niektorej z „osičiek“ alebo vhodiť do našej schránky na 1. poschodí. S potešením za vami prídeme, a ak sa nám bude váš návrh páčiť, tematiku spracujeme a uverejníme.

ÚVOD	4
ŽIVÉ SLOVÁ	
• Potrebujeme mecenáša?.....	5
UDALOSTI V SKRATKE	6
UDALOSTI	
• Vianoce v 4.B	9
• Európsky týždeň boja proti drogám	12
ROZHOVOR	
• Paulínka Sasková	14
• Peter Ľupták	16
PRÍBEH NA POKRAČOVANIE	
• Prázdniny u deda Vševeda a tajomstvo hodín (časť 2).....	18
LITERÁRNE OKIENKO	
• Básne žiakov	21
• Noc duchov	22
• O stratenom psíkovi	23
• Obyčajný deň	24
• Štedrý deň	25
• Vianočný deň	25
AKO TO VIDIA ŽIACI	
• Prečo žiaci vyrušujú?	26
ŠPORT	28
VEDELI STE ŽE	29
ZÁBAVA	
• Tajnička	30
• Vtipy	31
• Hádanky	31

Barborka Váradyová

*„Každý, kto sa prestane učiť, je starý, či má dvanásť alebo osemdesiat.
Každý, kto sa stále učí, zostáva mladý.“*

(Henry Ford)

Ani sme sa nenazdali a môžeme rekapitulovať prvý polrok. Vysvedčenia sú rozdané... niektorí boli šťastní, že sa ich snaha a tvrdá práca prejavili vo vysnívaných známkach, iní si možno aj poplakali, že to tentokrát nevyšlo podľa predstáv.

Polročné vysvedčenie bolo však najdôležitejšie pre našich deviatakov. Znamky z neho sa totiž zapisujú do prihlášok na stredné školy. Ako si však povzdychli, učitelia ich obdarili mnohými „písomkami“, ktoré im často prerastali cez hlavu. Pri nejednom žiakovi bolo vidieť stres a prehnajú starosť o každú jednu známku. Často to však vyzeralo opačne, no v kútiku duše sa určite karhali za prácu, ktorá mohla byť o čosi lepšia...

Ale nevadí, vždy je tu spôsob ako sa dajú chyby a omyly napraviť. Nestrácajte preto čas a šup sa do opravovania známok.

My - redakcia časopisu OSA však odmeňujeme všetkých (aj tých, ktorým sa tento polrok veľmi nevydaril), a preto prichádzame s novým číslom, ktoré vás, milí čitatelia, určite poteší, pretože je plné zaujímavostí, príbehov z vašich pier, nových rubrik a rozhovorov.

Veríme, že každý z vás si v ňom nájde tú svoju rubriku a že sa vám bude príjemne čítať. Touto cestou sa chceme poďakovať aj všetkým prispievateľom. Oproti minulému vydaniu je ich o dosť viac, čomu sa samozrejme, veľmi tešíme a veríme, že takáto dobrá spolupráca bude pokračovať aj naďalej.

Prajeme vám príjemné a ničím nerušené čítanie.

pani učiteľka Goliašová

POTREBUJETE MECENÁŠA ?

Dnes sa skôr stretneme s pojmom sponzor, no význam je ten istý. Už v minulosti a to ešte pred našim letopočtom, bolo umenie a veda oblasťami, ktoré nemali dostatok materiálnych prostriedkov (rozumej peňazí).

V dejinách Grécka a Ríma sa umelci nezaobišli bez bohatých priaznivcov. Meno najvýznamnejšieho z nich vošlo do dejín ako podstatné meno *mecenáš*.

Gaius Cilnius Maecenas (70 pred Kr. – 8 pred Kr.) bol rímsky aristokrat. Bol priaznivec, znalec a milovník umenia. A hlavne bol bohatý. Mladých a nádejných umelcov, básnikov, maliarov finančne podporoval. Tvrdil, že keď im zabezpečí obživu a bývanie môžu sa naplno venovať umeniu, na ktoré sú nadaní.

Umelcov často zahrňal bohatými darmi a oni sa mu oplácali umeleckou tvorbou.

Maecenas trávil väčšinu svojho života vo svojom paláci v Ríme. Vieme o ňom že to

bol chorý človek trpiaci nespavosťou a nervovou labilitou. Aby zabudol na svoje trápenia, usporadúval veľkolepé hostiny, na ktoré pozýval rôznych umelcov. To mu pomáhalo prekonať svoje ľudské trápenie.

Našťastie bol aj vzorom pre iných bohatých ľudí, aby materiálne podporovali umelcov, vedcov a nadaných ľudí, ktorí majú nápad a energiu prísť s niečím novým, nemajú však peniaze na realizáciu.

Dnes sa výraz mecenáš (podporovateľ) často nahrádza pomenovaním **sponzor**. Je zaujímavé, že aj slovo sponzor pochádza z latinčiny a znamená „zaručiť sa niečím za niečo“.

Sponzorom, mecenášom teda označujeme podporovateľa, priaznivca, osobu, prípadne firmu, podnik, spoločnosť ktorá na seba preberá morálnu a materiálnu zodpovednosť za športové, umelecké, vedecké a iné podujatia.

Spracované podľa:

Jana Skladaná: Ukryté v slovách

MILIÓN DETÍ SA MODLÍ RUŽENEC

[18.10.2018] sa v modlitbe posvätného ruženca zjednotili tisíce detí zo Slovenska so svojimi rovesníkmi z viac ako 70 krajín. Medzi nich patrili aj žiaci z našej školy, ktorí chodia na hodiny náboženstva ale aj žiaci zo ZŠ Kupeckého a ZŠ Fándlyho.

LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD

[7.11.2018] deti z našej školy a ich rodičia za tmy chodili po uliciach Pezinka. Ako osvetlenie im slúžili lampióny rôznych veľkostí, tvarov a farieb, niektoré boli s baterkami, ale niektoré aj klasicky so sviečkami. Týmto si pripomenuli „dušičkový čas“, kedy si pripomíname svojich blízkych, ktorí medzi nami už nie sú.

BESEDA V KNIŽNICI

[23.11.2018] sa deti z 2.A vybrali do Mestskej knižnice na besedu so spisovateľkou Andreou Gregušovou. Pani spisovateľka im porozprávala o tom, ako tvorila knihu

„O červíkovi Ervínovi“, ako dlho jej trvalo napísať, prečo vybrala práve červíky a prečo vlastne začala písať knižky pre deti. Potom žiakom rozprávala o tom, ako vznikala knižka „Svetozár, Gréta a Operácia orech“.

EURÓPSKY TÝŽDEŇ BOJA PROTI DROGÁM 2018

Na našej škole sa konal už 2. ročník súťaže NAJLEPŠIA NÁSTENKA S PROTIDROGOVOU TEMATIKOU. Žiaci 1. a 2. stupňa mali vytvoriť nástenky s touto tematikou a vytvorili naozaj obdivuhodné a kreatívne diela. Nástenky sa vyhodnocovali a triedam sa udelili miesta. Výhercom gratulujeme.

NA MIKULÁŠA V DIVADLE

[6.12.2018] boli deti s 5.A a 5.C s triednymi učiteľkami na Novej Scéne. Najväčší zážitok pre žiakov bolo to, že si mohli aj spoločne s hercami zahrať svoje vlastné predstavenie. Nacvičovali pod ich odborným vedením, pociťovo pracovali celú 1,5 hod a potom prišla generálka. Napokon si scény navzájom zahráli. Boli zábavné, s motívom Vianoc. Nakoniec bola autogramiáda a po nej všetci spokojne odchádzali domov.

STRETNIUTIE GENERÁCIÍ A 100. VÝROČIE VZNIKU ČSR

Tento rok sa na našej škole konalo pár akcií ktoré boli spojené so vznikom Česko-slovenska. A jednou z nich bolo predstavenie, ktoré žiaci hrali v škole a bolo veľmi úspešné, preto sa rozhodli, že ho chcú hrať aj mimo školy. Dostali pozvanie od seniorov z Denného centra na Cajle. Vytvorili si miesto na vystupovanie a po krátkom príhovore žiaci zahrali scény z obdobia vzniku ČSR. Starším sa vystúpenie páčilo a účinkujúce deti boli odmenené nielen potleskom, ale aj jabĺčkom a sladkou dobrotou. Ďakujeme všetkým účinkujúcim, ktorí si aj po vyučovaní našli čas.

6. ODD V MÚZEU

[14.12.2018] sa deti s 6 oddelenia spoločne s pánom družinárom Pátkom vybrali do múzea na výtvarné tvorivé dielne „Pozdrav z múzea“. Tam im pani múzejná pedagogička Mirka porozprávala o rôznych výtvarných

technikách, o obrazoch a ich autoroch a žiaci sa zapájali. Potom ich privítala pani múzejná pedagogička Vanda, ktorá si pre nich pripravila tvorivé dielničky. Deti boli veľmi kreatívne a keď mali práce hotové, priniesli ich Vande a tá im to cez lis otláčila. Zaželali si Veselé Vianoce a vrátili sa späť do školy.

VIANOCE ZAŽÍVA AJ NAŠA ŠKOLSKÁ KNIŽNICA

V našej školskej knižnici je veľa noviniek, ktoré znova môže jej maskotka *Alžbetka Zvedavá* čítať a s ňou spoločne aj vy. Veríme, že si zo širokej ponuky vyberiete! Vďaka pani riaditeľke a Občianskemu združeniu Školák na Bielenisku boli zakúpené nové, ešte voňavé a zaujímavé knihy! Po vianočných prázdninách si môžete vybrať jednu z týchto nových kníh! Nezapudnite, čitateľom našej knižnice sa môže stať každý, stačí len chcieť a navštíviť našu školskú knižnicu.

VIANOČNÁ POŠTA 2019

Naša škola sa tento rok zapojila do celoslovenskej aktivity „Vianočná pošta“ ktorú organizuje Občianske združenie Pohodovo a jednalo sa o to, že žiaci tretieho a štvrtého ročníka a skoro celý druhý stupeň počas dvoch týždňov vyrábali pre starkých pozdravy a malé darčeky. Všetci sa snažili vytvoriť niečo

pekné, aby potešili druhých. Pozdravy a prekvapenia posielali poštou do Domova seniorov v Kučišdorfskej doline a do Domu seniorov LaViNa na východnom Slovensku. Ďakujeme všetkým žiakom a pani učiteľkám, ktoré venovali svoj čas tejto aktivite.

PREDVIANOČNÉ AKTIVITY

Vianočná atmosféra vládla v našej škole už od začiatku decembra. Odštartovalo to vianočné predstavenie pod názvom Čarovné Vianoce, ktoré sa už tradične konalo v Dome kultúry v Pezinku. Aj tento rok to bolo nezabudnuteľné popoludnie, ktoré bolo plné fantastických výkonov našich žiakov navštevujúcich prvý stupeň. Poslednú predvianočnú stredu bolo na 2. stupni rušno. Najprv bola vianočná burza, na ktorú si deti zo 4. - 9. ročníka priniesli rôzne knihy, hračky, rôzne darčkové predmety, ktoré majú doma a už sa s nimi nehrajú, nečítajú ich alebo už sa u nich len povalujú, a na ktorých si chceli pred Via-

nocami privyrobiť. Niektoré žiačky dokonca napiekli a to malo veľký úspech. Prinesené veci porozkladali na stoly, ktoré boli rozložené podľa tried. Z každej triedy boli vybraní dvaja predavači a mohlo sa nakupovať. Veľa detí prispelo aj na charitu. Vyzbieralo sa takmer 21 €. Množstvo nepredaných hračiek deti darovali do Hestie. Pani učiteľka Jánošová spolu s deťmi darčeky zabalili a na druhý deň ich odniesli do Hestie. Po skončení burzy nasledovalo predstavenie o Vianočných tradíciách a zvykoch ktoré p. u. Goliašová, Milková, Marcinková, Jánošová, Keráková, Dupľáková spolu so žiakmi nacvičili a pred ostatnými zahrali. Veľké ďakujem patrí všetkým zúčastneným.

Okrem spomínaných aktivít sa na našej škole uskutočnili aj vedomostné olympiády: z dejepisu, matematiky, náboženstva, biológie, angličtiny, či školské kolo v prednese povestí Šaliansky Matko. Touto cestou sa chceme poďakovať vyučujúcim za ich prípravu a súťažiacim za ich odhodlanie a odvahu.

Bianka Hlad'ová, Tánička Brezinová, Zuzka Mrvová

VIANOCE V 4.B

V piatok, 21.12.2018 sme mali vianočnú besiedku.

V piatok, 21.12.2018 sme mali vianočnú besiedku. Na prvej hodine sme sa ešte trošku učili – odprezentovali sme projekty. No druhá hodina začala žrebovaním. Každý si vylosoval v tombole darček. Darčeky mali byť univerzálne, teda také, ktoré by potešili chlapca aj dievča. Keď sme si rozdali darčeky, začali nám tiecť slinky na občerstvenie, ktoré sme doniesli z domu. Boli to rôzne vianočné koláčiky, keksíky, chrumky, medovníčky. Popritom sme počúvali vianočnú hudbu a celý zvyšok vyučovania sme sa všetci zabávali a pritom sa tešili na dva týždne prázdnin. Niektorých spolužiakov sme sa spýtali, ako sa im tento deň páčil. Odpovede boli nasledovné:

„Bolo super, dostala som krásny darček.“

„Priniesla som medovníky, na ktorých si pochutnali všetci spolužiaci a dostala som krásny zápisník a škatuľku so psíkom,

v ktorej boli gumy a magnetky.“

„Deň sa mi veľmi páčil, škoda, že Vianoce nie sú častejšie.“

My sme sa tiež veľmi zabavili a spolužiakom prajeme do roku 2019 veľa preveľa síl do učenia.

Jakub Vicen (úvaha), **Melánia Chudá** (básne)

EURÓPSKY TÝŽDEŇ BOJA PROTI DROGÁM

Tretí novembrový týždeň kalendárneho roka je už po dvadsiaty raz od roku 1998 vyhlásený z iniciatívy Európskej únie za Európsky týždeň boja proti drogám.

Začal sa konať v Grécku a pokračoval vo všetkých členských štátoch. Neskôr sa stalo nepísanou tradíciou, že v jesenných mesiacoch - osobitne v novembri sa viac ako inokedy organizujú alebo zviditeľňujú pre verejnosť aktivity, ktoré v konečnom dôsledku napomáhajú k znižovaniu dopytu po drogách.

Aj na našej škole sa konal už 2. ročník súťaže **NAJLEPŠIA NÁSTENKA S PROTIDROGOVOU TEMATIKOU**. Žiaci 1. a 2. stupňa mali vytvoriť nástenky s touto tematikou a vytvorili naozaj obdivu-hodné a kreatívne diela. Aj v našom časopise vám, milí čitatelia, prinášame pár príspevkov, ktoré sa venujú tejto problematike.

ZNIČILI MI ŽIVOT...

Dnes vám porozprávam príbeh o tom, ako mi drogy zničili život.

Bol začiatok školského roka. Nastúpil som do siedmeho ročníka na novej škole. Veľmi rýchlo som zapadol do kolektívu. V triede bola aj skupinka „feťákov“. Patrilo tam dievča, ktoré sa mi veľmi páčilo. Pýtal som sa spolužiakov ako na ňu urobiť dobrý dojem. Oni mi radili, aby som to radšej nes-

kúšal, lebo poznali, čo robia a nedopadlo by to dobre. No ja som na tom naďalej trval. Jeden večer som si zistil kam idú. Upravil som sa a mamine som povedal, že idem von a potom prespím u kamaráta. V bare, kam chodievali každý deň, som bol o hodinu v predstihu. Keď prišli, šiel som za nimi.

Videl som, že majú nejaké divné veci v rukách. Nahovárali ma, aby som si pichol tú divnú vec do seba. Urobil som to, aby som sa zapáčil a nevyzeral ako malé dieťa. V tej chvíli som ani netušil, aké to môže mať následky. Na druhý deň som bol veľmi nervózny, potreboval som tú neznámu vec zase pichnúť, ešte nikdy predtým ma to tak dobre neupokojilo. To dievča, čo sa mi páčilo podišlo ku mne a vravelo mi, že včera som bol veľmi drsný. Pýtal som sa jej, či nemá TO na pichnutie. Mal som potrebu si to stále pichať, no nevedel som vlastne prečo. Stále mi v hlave chodili otázky, čo je tá vec zač. Mamina ani netušila, čo to so mnou je. Neskôr som si to aj ja začal kupovať. A bol som veľmi spokojný, lebo som mal TÚ vecičku a chodil som s najkrajšou babou z triedy. Jeden večer, keď som spal, mamina mi vošla do izby a ukladala mi veci, ktoré

som mal len tak pohodené po izbe, zrazu to tam našla. Ráno ma čakala v kuchyni aj s tou vecou. Pýtala sa ma mnoho otázok. Čo to je? Odkiaľ to je? Kto ma na to nahovoril? Postupne som jej na všetky tie otázky začal odpovedať. Ona mi vysvetlila, že to sú drogy, je to návyková látka a môže to mať veľmi vážne následky. Poslala ma na protidrogové liečenie. Až tam som všetko pochopil. Po 3 týždňoch som sa vrátil domov. Zase škola a tam ma čakalo toto isté. Zase ma spolužiaci nahovorili na drogy a ja som podľahol. Po niekoľkých rokoch brania drog ma mamina zase poslala na protidrogové liečenie. No ja som z liečenia ušiel nevedel som to vydržať. V 30 rokoch som vyzeral ako starý sftovaný dedko, ktorého manželka opustila a máva depresie. Bol som sklamaný, lebo ma žiadna žena nechcela iba moja mamina ma ľúbila, aj keď som spravil veľa chýb. Do konca života

Do konca života som si neodpustil tú chybu,
čo som urobil a vidíte sami ako to dopadlo...
Vždy som túžil mať rodinu, no asi ju už ani
nebudem mať, lebo som spravil v živote
jednu obrovskú chybu.

DROGY

*Rozpoviem vám tieto slová,
poučme sa zas a znova.
Drogy to sú závislosť,
povieme im NIE a dost',
ničia ľudskú osobnosť.*

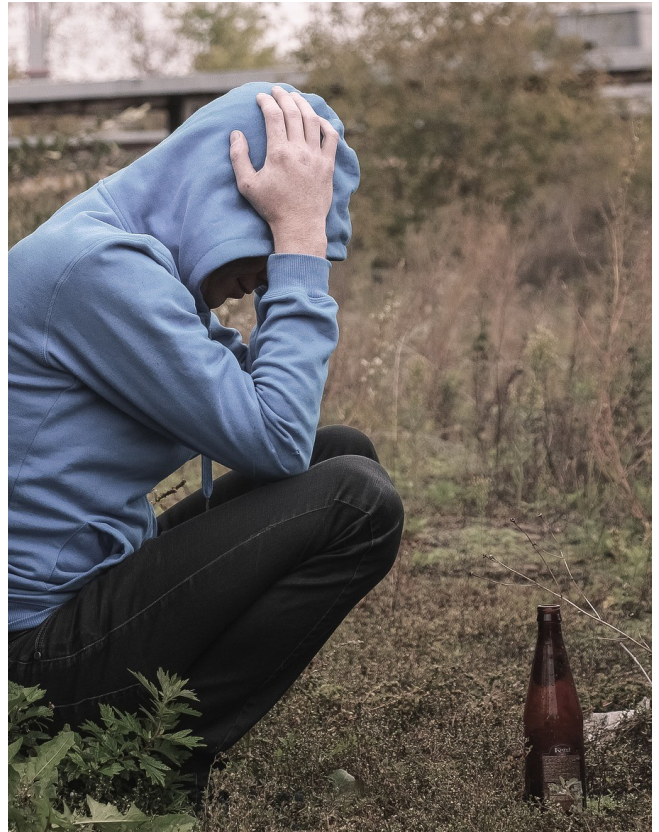
*Naše zdravie navždy chráňme
a drogám sa vyhýbajme
Radšej pod'me futbal hrať,
veď dávať góly je krajšie
ako drogy brať.*

DROGY

*Každý múdry človek vie,
droga to je trápenie.
Škodí ľuďom, blízkym tiež
ako piatak dobre vieš,
drogy robia veľa škody!
Preto nikdy neber drogy!*

Berte si ponaučenie:

**TAK SI DÁVAJ POZOR NA TO, ČO ROBIŠ
A ČI TO NEBUDE MAŤ NÁSLEDKY DO
TVOJEJ VYSNÍVANEJ BUDÚCNOSTI.**

*Najväčším dobrodružstvom aké môžeš podniknúť,
je žiť život svojich snov.*

pani učiteľka Jánošová

PAULÍNKA SASKOVÁ

11.11.2018 sa v Kultúrnom centre konala súťaž „Pezinok spieva“. Zapojiť sa mohli všetky vekové kategórie. Interpreti aj skupiny si mohli zvoliť vlastný hudobný žáner - ľudovú, staršiu i novšiu populárnu, tanečnú pieseň.... Našu školu úspešne reprezentovala aj Paulínka Sasková z 8.B. Preto som ju poprosila o krátky rozhovor a ona súhlasila.

*** Ako ťa poznáme, si skôr utiahnutá, ne-nápadná usilovná siedmačka. Kedy sa v tebe zrodila túžba spievať pred obecenstvom ?**

Každý rok chodím s rodičmi na túto súťaž a nikdy som nespievala. Mám strach, ako je to spievať pred obecenstvom. Otázka či ho prekonám, ma blokovala dosť intenzívne. No posunuli ma rodičia. Uistovali ma, že to dokážem. I tak som sa musela rozhodnúť sama.

*** Tvoja príprava?**

Pesničku som vyberala dosť dlho. Zostali 3 najbližšie môjmu srdcu. Zvolila som rómsku pieseň od Moniky Rigovej „Keď spievam, tak sa usmievam“. Je to pekná,

jemná pesnička. I tak som mala obavu, či sa bude páčiť porote, spolusúťažiacim i poslucháčom. A páčila sa. Už počas môjho vystúpenia sa ozýval povzbudivý potlesk, tréma odišla a ja som to zvládla.

*** Čo oblečenie?**

Spočiatku som chcela zvoliť nové rifle, ale tie sa na také slávnostné vystúpenie nehodia. Vyhrali to čierne šaty s farebnými kvetinkami a topánky na zvýšenom podpätku. Teda ďalší otáznik, či sa mi nezvrtnie noha alebo sa nepotknem či nestratím rovnováhu. Ku kvietkom som si namaľovala svoje krátke nechty namodro.

*** Konkurencia?**

Riadna. Bolo veľa dobrých spevákov i spevá-

ok. Mala som všelijaké trémy, ale ako som už povedala, keď som zvládla úvod, všetky sa stratili. V porote sedela naša pani učiteľka Keráková – hudobníčka, ktorá ma hodnotila na 1. miesto. Ale po dohode s ostatnými členmi poroty som skončila na 3. mieste !!! Po vyhlásení výsledkov ma p.uč. Keráková pochválila a pani Rossembergerová mi poradila, aby som sa v máji prihlásila na talentovky.

★ Ako si to všetko prežívala?

Poviem úprimne: som šťastná, že som nesklamala svojich rodičov. Povedali, že sú na mňa hrdí, že ma majú veľmi radi!!! Domov som prišla úplne vyšťavená, ale nadšená.

★ Odmeny?

Súťažilo sa v štyroch kategóriách. Všetci víťazi dostali tašky s logom Pezinok, bonbóny, pohár, porcelánové misky, pero a iné drobnosti.

★ Zdá sa, že si si nateraz splnila sen.

Takže ako ďalej ?

To áno. Musela som prekonať všetky svoje obavy, lebo som sa chcela zviditeľniť. Redaktorke Pezinskej televízie som poskytla krátky rozhovor. V budúcnosti by som chcela pracovať v rozhlase – aj teraz čítam v našom rádiu „Bodka“ - nadviazať spoluprácu s médiami. Baví ma to.

Slovo do záveru: Paulínka sa zviditeľnila úspešne – ako sa slangovo hovorí „dala to na plné pecky“! Prekonala samu seba, všetkých milo prekvapila a premýšľa o svojej budúcnosti. Nuž - je ôsmačka!!!

Paulínke pekne ďakujem za rozhovor. A my ďakujeme pani učiteľke Jánošovej za jej čas a spoluprácu.

Nina Holentová □ Sara Škabla

PETER ĽUPTÁK

Do tohto čísla sme si pre vás pripravili rozhovor s ďalším novým pánom učiteľom, Petrom Ľuptákom, ktorý na našej škole učí informatiku a fyziku. Položili sme mu pár zaujímavých otázok. Ak ťa zaujíma ako na ne odpovedal, čítaj ďalej.

★ Kde ste pracovali predtým, než ste sem prišli?

Keď chcete úplne presnú pravdu, v baliarni zmrzliny. Je to úžasná skúsenosť. Nebolo to však na Slovensku, ale na Novom Zélande. Pracoval som tam pol roka. Bola to tvrdá a ťažká práca, ale občas mi aj chýba. Mal som tam super kolegov z rôznych krajín sveta a doteraz som v kontakte s kamarátmi z Čile.

★ Prečo ste sa potom vrátili do školstva?

Pracoval som už aj predtým v škole, vlastne na dvoch iných školách. A prečo? Pretože si myslím, že mám nejaké tie skúsenosti, ktoré som získal praxou a rád by som ich odovzdával, vám, mladším.

★ Rád cestujete? Ak áno, kde ste boli najďalej? V ktorej krajine sa Vám najviac páčilo?

Áno, cestujem veľmi rád. Presne som to nement, ale myslím si, že najďalej to bola asi Tonga alebo Nový Zéland, ten bol možno ešte ďalej. A najviac sa mi asi páčilo práve tu. Obcestoval som ho celý a spoznal som rôzne kultúry a ľudí a aj Hobitov 😊, tých asi poznáte.

★ Aké sú vaše záľuby?

Moje záľuby? Tak moja odpoveď bude možno tak trochu iná než pred piatimi, šiestimi rokmi. Ja som sa totiž od detstva zaoberal počítačmi a nie fyzikou. A vlastne som aj vyštudoval informatiku. To bola taká moja najväčšia záľuba. No posledné roky je to vec, v ktorej nemám tak celkom jasno, že či je to ten najideálnejší smer.

*** Ako sa Vám páči na našej škole?**

Učitelia sú fajn a je tu vážne super kolektív a také príjemné prostredie. Cítim sa tu veľmi dobre.

*** Aká je vaša obľúbená farba?**

Tmavomodrá, odmalička sa mi najviac páči práve táto farba a neviem to nejak vysvetliť, že prečo.

*** Akú profesiu by ste vykonávali, ak by ste neboli učiteľom?**

Zaujímavá otázka, neviem čo mám povedať. Najskôr niečo s počítačmi, ale v rozumnej miere, aby som mal čas aj na seba.

*** Ako dlho učíte?**

Celkovo asi siedmy rok, ale oficiálne také tri roky ako učiteľ, lebo predtým som robil vychovávateľa. Ako som už spomínal, toto je tretia škola, na ktorej učím.”

*** Boli ste na „základke“ dobrý v predmete, ktorý práve vyučujete?**

Až tak si nespomínam, ale ak sa pýtate na známku, tak to bola jednotka, ale nejak zvlášť si na vyučovanie z fyziky nespomínam.”

*** Pohovor na túto pozíciu...bol náročný?**

Ani veľmi nie, taký skôr príjemný, s pani riaditeľkou sme sa pekne porozprávali, aj keď som mal dosť trému.

V závere sa Vám, pán učiteľ, chceme poďakovať, že ste si urobili čas na tento rozhovor ako aj za Vaše odpovede. Interview si pre Osu pripravili Nina Holentová a Sara Škabla.

Zuzka Mrvová

PRÁZDNINY U DEDA VŠEVEDA A TAJOMSTVO HODÍN

Časť druhá: Zaprášené hodiny

Na druhý deň ráno sa Max vrhol na raňajky. Nikto nevedel prečo, ale večer nedal do seba ani omrvinku. No dnes bol taký hladný, že by zjedol aj Hedviginu porciu praženice. Od rána bol veľmi živý. Náladu mu však pokazil dedko, ktorý mu po raňajkách pripomenul, že namiesto obojka pre psov dostane do rúk MOP! Jediné slovo mu teraz pokazilo deň. Hedviga nechápala, čo Maxovi na upratovaní tak vadí. Veď je to vlastne zábava!

Dedko sa ani nestihol čudovať ako deti rýchlo poupratovali. O necelú pol hodinku už stepovali pod padacími schodmi vedúcimi na povalu. Keď prišiel dedko, deti sa ešte raz uistili, či idú na povalu. Ešte nikdy ich tam dedko totiž nezobral. Hedviga vôbec netušila, prečo sa dedko teraz rozhodol inak. Keďže už dlho nikto na povale nebol... Musí tam byť nahromadená špina a prach.

Počkali na Maxa a pomaly začali s prácami. Dedko otvoril sklápacie dvere a pokúsil sa vytiahnuť vysávač hore na povalu. Napredovalo to veľmi pomaly, no nakoniec sa to podarilo. Hedviga vyliezla hneď po vysávači po rebríku. V ruke mala prachovku. Poobzerala sa. Všade bol nábytok, hračky, a staré nepotrebné veci. Dedo Vševedo zažal svetlo a Hedviga za sebou počula fučiaceho Maxa, ktorý sa za nimi tlačil. Keď vyliezol hore, netváril sa práve nadšene.

„*Tak toto bude fuška,*“ zamrmlal a pozeral si staré dedkove autíčka ponorené pod prachom. Chytil do ruky druhú prachovku a začal oprášovať nábytok. Maxo si začal prehrabávať cestu medzi nábytkom. Zrazu však zakopol o jeden hnedý kábel. Otočil smer a začal vykopávať cestu podľa toho kábla. O chvíľu sa pred nimi zjavili obrovské hodiny. Dedko ich prezrel a odmontoval prednú dosku.

„Myslím, že by sa ešte dajú opraviť,“ povedal a začal sa špárat v ozubených kolieskach.

„Nepotrebuješ pomoc dedo?“ spýtal sa Max a ukázal svoje svaly. „Pomoc by sa mi zišla aj od všetkých,“ povedal dedo Vševedo a začal ťahať jedno ozubené koliesko. Keď ho vytiahol, pozrel na ďalšiu súčiastku.

„Toto pôjde ťažko, deti, pomôžte mi!“ vzdychol dedko. Všetci traja chytili koliesko a ťahali. Odrazu začal mať Max čudný pocit. Akoby mu zvieralo brucho. Všetci traja sa začali vznášať. Hedviga rýchlo zobrala do rúk kňučiace psícatá a vystrašene sa držala Maxa. Ten len neprítomne hľadel pod seba a vypúlené oči boli už vo veľkosti tenisovej loptičky. Dedo Vševedo bol tiež prekvapený a nevedel, čo má robiť, no zachoval pokoj.

„Čo sa robí?“ bojzливо sa opýtala Hedviga. Ustarostene pozerala na svojho brata. Teraz začal on trepotiť nohami a kričal. „Dajte ma dole,“ kričal. „Časostroj,“ povedal tajomne dedko. „Dedo, toto sa mi vôbec nepáči,“ zašomral Max.

Vlna ich neniesla veľmi dlho, no napriek tomu bolo Maxovi zle. Hedviga sa ho snažila upokojiť, nech sa pozerá dopredu a nie dole.

O chvíľu ich vlna hodila na zem. Max sa začal smiať, keď sa prvý raz pozrel na Hedvigu. Mala oblečenú krátku sukňu, na ktorej voľne visela zásterka. Okolo pliec mala prehodenú vestičku. Pod ňou bola blúzka s nadýchanými rukávami. Po chvíli sa začala smiať aj Hedviga. Max až po chvíli zistil, na čom. Aj Max bol oblečený inak. On mal zase biele nohavice, tiež nadýchané. Mal bielu blúzku, voľnú, ledva na ňom visela. No Max si až teraz uvedomil, že v ruke má pastiersku palicu.

„Aspoň sa mám o čo opierať,“ povedal a ešte viac sa rozchichotal. Dedko sa ako jediný nasmial.

„Deti, sme uväznení v časopriestore, musíme sa dostať preč,“ povedal a na tvári sa mu natiahli vrásky, čo bolo znamením, že premýšľa. „Sme v 18. storočí,“ povedala Hed-

viga „Ako to vieš?“ spýtal sa Max a jedným okom na ňu podozrievavo hľadel.

„Na rozdiel od teba som sa učila vlastivedu. Pozri, máš krásny výhľad na zámok Márie Terézie a ty sa zatiaľ smeješ na mojom oblečení,“ hnevala sa Hedviga. Zasnene hľadela na prekrásny zámok. Bola by najslávnejšia z celej triedy, keby videla Máriu Teréziu.

„Bafo, Cody, vy nezbedné psy, vráťte sa naspäť!“ vykrikoval dedko. Týmto vytrhol Hedvigu zo sna. Tá až vtedy zbadala, že Bafo a Cody utekajú smerom ku zámku.

„Toto je naša šanca dostať sa do zámku!“ vykrikla a utekala za psíkmi. Míňala drevené aj tehlové domčeky, zarastené záhrady aj uličky, bežala stále rovno. A za ňou sa

bežali dedko a Max. Max už dychčal, Hedviga bola stále v kondícii a dedko niečo medzi tým. Bafo utekal s Codym za vozom, ktorý si nikto ani nevšimol, že prechádzal. Z neho trčali čerstvé ryby.

„Bafo, vráť sa!“ kričala Hedviga. Už jej bolo jedno, či uvidí Máriu Teréziu alebo nie. Svojho milovaného psa nemohla stratiť. Vydala zo seba krátky vzlyk. To ju trochu povzbudilo a ako zázrakom... Bafo zastal. Cody tiež. Pred Hedvigou sa objavila kráľovská brána. Mladé dievča sa pripravovalo na svoj koniec. Akoby zázrakom sa však brána otvorila. Hedviga padla priamo k nohám veľkej panovníčky Rakúsko-Uhorska. K nohám Márie Terézie.

Diana Mažárová

ROK

*V školách sa o zime učí,
ona sa však s nami lúči.
Nastáva rozkvitnutá jar
a slnkom zalieva sa kraj.
Potom príde slnečné leto,
aj malý chlapec a dievča vedia to.
Farebné listy padajú na zem,
školníci nemajú veru z toho bázeň...*

KEĎ

*Ked' si smutná, máš svoju rodinu,
ak nie je nablízku, dáš si zmrzlinu.
Zmrzlina zmrazí zlé myšlienky
a tvoje srdce rozkvitá ako malé
snežienky...*

Matej Kolimár

ZUBY

*Ráno som sa zobudil,
Zuby do pohára vyhodil.
Teraz zuby plačú
Po umývadle skáču
Splnil sa mi sen
Už mám zuby ako peň
Rovnátko sú v krabičke
Venujem ich babičke.*

Melánia Chudá

VODNÍK

*Nad potokom nad jazerom,
kosil vodník buldozénom.
A v potoku v strede strom,
nabúral ten vodník doň.
Ďobal d'ateľ d'obal strom,
pod ním tíško ležal on.
Modrý vodník ako káva,
pod stromom on rád zaspáva.
Ďobaním ho d'ateľ ruší,
vodník šteká, nech už čuší.
Prestať d'ateľ nemieni,
odrazu je zelený.
Skáče d'ateľ ako žabka,
videla ho slepá babka.
Počul to aj dedko hluchý,
vraveli to všetky muchy.*

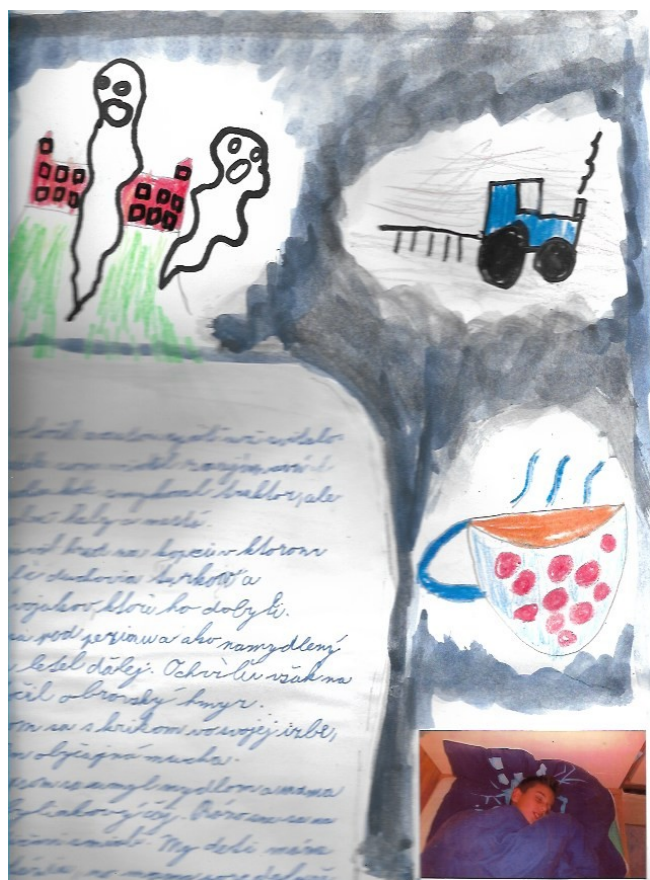
Samuel Čech

BÁSEŇ O LÁSKE

*Láska, láska, láska,
Je to ako samohláska.
Viem, že je to pekný cit,
Srdca pieseň, potom hit.
Každý ju chce stretnúť raz,
Po stretnutí necíti už mráz.
Viem, že je to divná mienka,
Červená žiarivá ako malá lienka.
K láske patrí iste ruža,
Dievča chce zas stretnúť muža,
Každý chce však len to svoje,
Ked' však lásku nájdeš,
Zlo môžu zrať stroje.*

Martin Hrachovský

NOC DUCHOV

Myslel som si ,že som bystrý chlapec, a že sviatok duchov je len zbytočný obyčaj. No ten večer som sa v posteli hmýril a mykal. Všade som počul buchot, žmýkanie práčky a zdalo sa mi, že vidím aj myš. Naraz sa moja posteľ začala šmýkať. Vyletela oknom cez priesmyk a tam bolo mýto, ktoré strážil ohnivý byvol.

Zaplatil som mu cukríkmi a letel som ďalej ponad Myjavu, Bytču a Bystricu. Pristál som na lúke, kde sa pásol dobytok s čiernym býkom. Kúsok ďalej stála stará kobyľa. Skríkla na mňa ľudským hlasom, aby som rýchlo zmizol preč. Keby ma býk zbadal, zabil by ma. Tak som sa zľakol, že som letel až k Mysu dobrej nádeje. Tam som sa otočil a cestou späť už svitalo. Z mojej posteľ som videl zaujímavú krajinu, polia, kde smykoval traktor, ale aj priemyselné haly a mestá. Zrazu sa zjavil hrad na kopci, na ktorom bývali zlí duchovia Turkov a vojakov, ktorí ho dobyli. Skryl som sa pod perinu a ako namydlený blesk som letel ďalej. O chvíľu však na mňa zaútočil obrovský hmyz. Zobudil som sa s krikom vo svojej izbe a našťastie to bola len obyčajná mucha. Celý mokrý som sa umyl mydlom a mama mi dala na upokojenie bylinkový čaj. Ráno sme sa na tom s rodičmi smiali. My deti máme veľkú fantáziu a mama povedala, že aj dospelí sa niekedy boja duchov.

Sofia Hupková, ilustrovala Tánička Brezinová

O STRATENOM PSÍKOVÍ

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden Adam so svojim psíkom. Mali sa veľmi radi. Psík sa volal Bobík. Adam a Bobík sa rozhodli, že pôjdu na prechádzku. Adam sa chcel cestou zastaviť aj v mäsiarstve, aby si kúpil šunku a klobásu. Pred obchodom zaviazal Bobíka o stĺp a odišiel. Keď sa vrátil, po Bobíkovi nebolo ani stopy. Adam sa veľmi naľakal.

Bol taký vyplašený, že všetkých ľudí zastavoval len s jedinou otázkou: „*Nevideli ste môjho psíka Bobíka? Je čiernobiely a má veľké oči.*“ No ľudia len krútili hlavou. Adam bol veľmi smutný a začal plakať. Jeden človek sa ho spýtal, čo sa mu stalo. Adama však na ňom zaujalo niečo iné. Bol to dlhý čierny kabát, ktorý vyzeral ako tá najčiernejšia noc. Adam sa ho preto so strachom opýtal: „*Prečo mi chcete pomôcť?*“ A záhadný muž mu odpovedal: „*Lebo som detektív a pokúsim sa vypátrať tvojho psíka.*“ Adam teda so slzami v očiach súhlasil a vydali sa ho hľadať. Prečesali celý les i park. No nikde ho nenašli. Von sa už stmievalo a Adam musel ísť domov. Bol veľmi smutný, no na druhý deň mu pán v čiernom kabáte zavolať, že psík sa našiel. Prvá otázka, ktorú mu Adam pri stretnutí položil, bola: „*A kde sa vlastne Bobík túlal?*“ Detektív sa usmial a povedal, že ho našiel u starého dedka, u ktorého sa psík cítil veľmi dobre, ako by ho poznal celé roky. A veru aj tak bolo. Po dlhšom rozhovore totiž Adam zistil, že Bobík sa zatúlal ku starému otcovi, ktorý žije v záhradkárskej oblasti a nemohol Adamovi zavolať, lebo je tam zlý mobilný signál. Nakoniec sa všetko dobre skončilo, zazvonil zvonec a rozprávky o stratenom Bobíkovi je koniec.

Hanka Šuláková

OBYČAJNÝ DEŇ

Jeseň. Milujem toto ročné obdobie. Lenže dnes to bolo iné. Bolo omnoho chladnejšie ako zvyčajne. Teplota vzduchu bola len tesne nad nulou a škoricový vlnený sveter mi v tomto počasí veľmi nepomohol. Kráčala som dole ulicou, pozdĺž ktorej ma vždy fascinovali krásne zafarbené stromy. Žltá, oranžová, červená a občas sa objavila aj jemne fialová. Väčšinou som túto cestu bez väčšieho rozmýšľania prebehla. Ale dnes som nedokázala rozmýšľať nad ničím iným len nad tým chladom. Tváre ľudí idúcich oproti mne sa striedali. Dúfala som, že aspoň jeden zodvihne hlavu a usmeje sa, ale nestalo sa tak. Všetci kráčali hlavou zvesenou ku zemi a rozmýšľali nad vecami, ktoré dnes ešte musia spraviť. Navariť, ísť pre deti na krúžky, nakúpiť, nezabudnúť bratovi napísať k narodeninám. Aj tak na to zabudnú. Hovoria, že nemajú čas. Čo už, asi to tak bude naozaj keď to vravíme všetci. Keď som sa konečne blížila k stanici začalo pršať, z ničoho nič a tak husto ako už dávno nie, ale zároveň som mala pocit, že dažďom prišlo aj teplo. Prudký závan teplého vzduchu. Pod strechou stanice bolo natlačených viac ľudí ako zvyčajne. Radšej som ostala na daždi, bolo tam príliš veľa smutných tiel tísnučích sa ku sebe, aby na nich nepadali kvapky dažďa. Všetci pozerali do zeme. Všetci do jedného. Nikto z nich nevyzeral byť hrdý na to, kým je. Stáli tam tie isté tváre ako vždy, ale dnes boli všetci na kope. Inokedy sú roztrúsení po celej stanici. Zrazu sa objavil pán. Starší. Ale aj napriek tomu kráčal vzpriamene a hlavou vztýčenou pred seba. Na nose mal okuliare, ktoré vyzerali, že toho zažili už celkom dosť.

Bradu mal jemne vlnitú, siahala mu až po plecيا. Na hlave klobúk, ktorý presne ladil k jeho károvanému šálu. Dlhý hnedý kabát zapnutý stredne veľkým čiernym gombíkom. Veľké kožené topánky, pod ktorými mal neobyčajne farebné ponožky. Topánky mal úžasne vyčistené. Povedala by som, že až žiarili. Ako jediný z ľudí na stanici sa usmieval, nie veľmi, iba kútiky jeho úst sa smiali. Rozmýšľala som, prečo sa smeje. Nemal dôvod. Upršaný, obyčajný deň. A on sa usmieva. Možno cestuje za svojimi deťmi a už sa ich nevie dočkať. Možno sa teší ako príde domov a vypije čerstvo uvarenú kávu. Zrazu kráčal smerom ku mne, bála som sa, čo mi povie, asi som na neho priveľmi zízala. Postavil sa vedľa mňa a na špičkách sa začal pohojdávať. Po chvíli sa prestal hýbať, pozrel na oblohu a spokojne vydýchol. Otočil sa a jeho modré oči hľadeli na mňa, usmial sa ešte väčšmi a povedal: „Nikdy sa nepozerať dolu, pozeraj sa hore, pred seba. Len tam nájdeš to, čo hľadáš. To, čo ťa bude nútiť usmievať sa každý deň.“ Otočil sa na päte a odkračal preč starými ošúchanými schodmi. Nad jeho slovami som rozmýšľala celú cestu domov. Vždy som mala hlavu dolu, bála som sa ju zodvihnúť a pozrieť sa svetu do očí. Hanbila som sa ľudí prudko kráčajúcich oproti mne. Bála som sa zodvihnúť hlavu a pozrieť sa, čo je hore. Pršalo ešte silnejšie. Keď som sa už blížila k domu, zastala som. Nevieť prečo, jednoducho som zastala, otočila sa a pomaly som zodvihla hlavu k nebu. Bledomodré lúče slnka prechádzajúce kvapkami vody vytvárali obraz plný farieb, ktorý mal tak sýte farby, aké som nikdy na oblohe nevidela. Mozog vydal ústam rozkaz usmievať sa. Nebránila som. Pohľad na oblohu plnú farieb bol úžasný. Nehanbila som sa za to, že sa už viac nebojím. Nehanbila som sa ani za to, že v tej chvíli na mňa zízali niekoľko ľudí a nechápavo krúčia hlavami. Úprimne? Bolo mi to jedno. Prvýkrát v živote mi nezáležalo na tom, čo si o mne myslia.

Prvýkrát mi to bolo jedno. Toho uja som už v živote nevidela, ale ak ho raz stretnem, nič mu nepoviem. Len dám hlavu hore, pozriem sa na neho a usmejem sa.

On to pochopí. Lebo len vďaka nemu som to pochopila aj ja. Pochopila som, že sa nemám za čo hanbiť a mam byť hrdá na to, kým som. AKO KAŽDÝ JEDEN Z NÁS.

Ninka Fraňová

ŠTEDRÝ DEŇ

Boli Vianoce, pomáhala som mame upratať. S mamou som pripravila štedrovečerný stôl. Išli sme sa prejsť. Potom sme čakali otca, kým príde z práce. Keď prišiel, navečerali sme sa. Na večeru sme mali lososa a zemiakovú kašu. Išli sme k stromčeku. Stromček sme mali so slamenými ozdobami. Pod stromčekom som mala veľa darčiekov. Najviac sa mi páčili nové dosky, peračník a Lego Elves.

Adelka Kapustová

VIANOČNÝ DEŇ

Bližili sa Vianoce. V piatok sme boli posledný deň v škole. Mali sme večierok. Doniesli sme koláče, keksíky, potom sme sa s kamarátmi rozlúčili a išli sme domov. V sobotu sme s mamičkou piekli koláče. Veľmi rada som jej pomohla. V nedeľu sme sa rozhodli, že budeme zdobiť stromček. Ozdobili sme ho. Bol krásny. V pondelok ráno sme doupratovali a nakúpili. Mamička uvarila kapustnicu a zemiaky so syrom. Išli sme sa potom navečerať. Pred hlavným jedlom sme si dali oplátky. Mamička nám nakreslila na čelá kríž. Potom sme si rozbalili darčeka. Veľmi sa mi páčili. Veľmi sa mi páčil darček, že som dostala kľúče od bytu, mobil a slúchadlá.

pani učiteľka Cisárová

PREČO ŽIACI VYRUŠUJÚ?

Opýtali sme sa našich ôsmakov ťažkú filozofickú otázku: „Prečo žiaci vyrušujú?“ A tu sú niektoré ich úprimné, a samozrejme anonymné, odpovede a názory, s ktorými sa so mnou a aj s Vami rozhodli podeliť, za čo im veľmi pekne ďakujeme.

Ale tak pod'me si konečne prečítať, prečo podľa ôsmakov žiak/žiaci vyrušujú...

- „*Nudia sa.*“
- „*Myslím si, že každý aspoň raz vyrušoval. Nemyslím si, že by to robil naschvál, aby vyrušoval aj tých, ktorých (učivo, výklad, aktivita) baví.*“

Prečo žiaci vyrušujú? Prečo si nevedia domyslieť tú prácu (učiteľ'a) za tým?

- „*Aj keď viem, že vyrušovať by sa nemalo, myslím, že sa tomu nedá úplne predísť.*“
- „*Žiaci vyrušujú preto, lebo ich to v škole už nebaví... Tak sa snažíme náš mozog zabaviť. Vymýšľame spôsoby, ako nezomrieť od nudy.*“
- „*Ale niekedy to môže byť aj naopak. Ale väčšinou je to tak, že vyrušuje žiak.*“
- „*...lebo sa niektorí žiaci nevedia zmestiť do kože.*“
- „*Väčšinou majú žiaci dôvod vyrušovať. Ale aj tak, keď nás niečo nebaví, mali by sme byť ticho. Je to slušné.*“
- „*...nevedia sa správať vôbec.*“
- „*...a keď som vyrušovala, tak nebolo to naschvál.*“
- „*Rozprávajú sa, keď ich niečo napadne. Prestávky im asi nestačia.*“
- „*Je to proste preto, lebo (žiak) chce byť zaujímavý...*“
- „*Ak niečo súrne treba povedať, tak (by to žiak mal) iba pošepkať.*“

- „...pretože puberta a hormóny...Myslím si, že aj vy, pani učiteľka, ste si ňou prešli a niektoré veci chápete.“
- „Každý by sa mal správať slušne a tak, aby svojim správaním neobťažoval druhých. Ale ak by sme sa celý svoj život správali slušne, dodržiavali všetky malinké pravidlá, nedosiahli by sme to, kde sme teraz. Neboli by revolúcie a pochybujem, že by sme chceli žiť ako pred 200 rokmi.“

A čo vy? S ktorým názorom sa najviac stotožňujete? Ktorý je ten „správny“?

Odpovieme si na túto otázku opäť názorom neznámeho autora - ôsmaka:

- „Prečo žiaci vyrušujú? Je veľa odpovedí na túto otázku. Ale žiadna nie je správna. Ide o uhol pohľadu. Každý má svoju pravdu, ktorej verí.“

A to je pravda...či? Ved' sa hovorí (a aj Kali to spieva v jednej piesni), že pravda je len jedna! To by mohla byť téma na diskusiu do ďalšieho čísla. Ale ved' je to predsa jedno...hlavne, že sme všetci zdraví ;)

► [24.10.2018] sa v CVČ v Pezinku uskutočnili Školské majstrovstvá okresu Pezinok žiakov a žiačok v zrýchlenom šachu, na ktorých našu školu zastupovali tri dievčatá a šesť chlapcov. Získali sme krásne 3. miesto. Peťo Matúšek získal vstupenku do Krajského kola

► [12.11.2018] sa uskutočnilo školské kolo vo vybíjanej. Súťažili medzi sebou tímy žiačok 3. a 4. ročníka

► [19.11.2018] sa úvodným turnajom zahájil už 14. ročník školskej ligy v stolnom tenise. Do súťaže sa zapojilo 28 žiakov 1. a 2. stup-

ňa. Následne sme v okresnom kole získali v oboch kategóriách – dievčatá a chlapci dve strieborné priečky

► [28.11.2018] sa uskutočnilo OK v basketbale v ktorom si naši chlapci vyslúžili pekné 3. miesto

► [12.12.2018] sa žiaci 4. ročníka zúčastnili na akcii „Bavíme deti športom“ - tak sa volala atletická súťaž v štafetovom behu, skoku do diaľky, v hode loptičky na cieľ...deti si vyskúšali súťaženie v atletickej hale Elán a jedno naše družstvo skončilo dokonca na 1. mieste

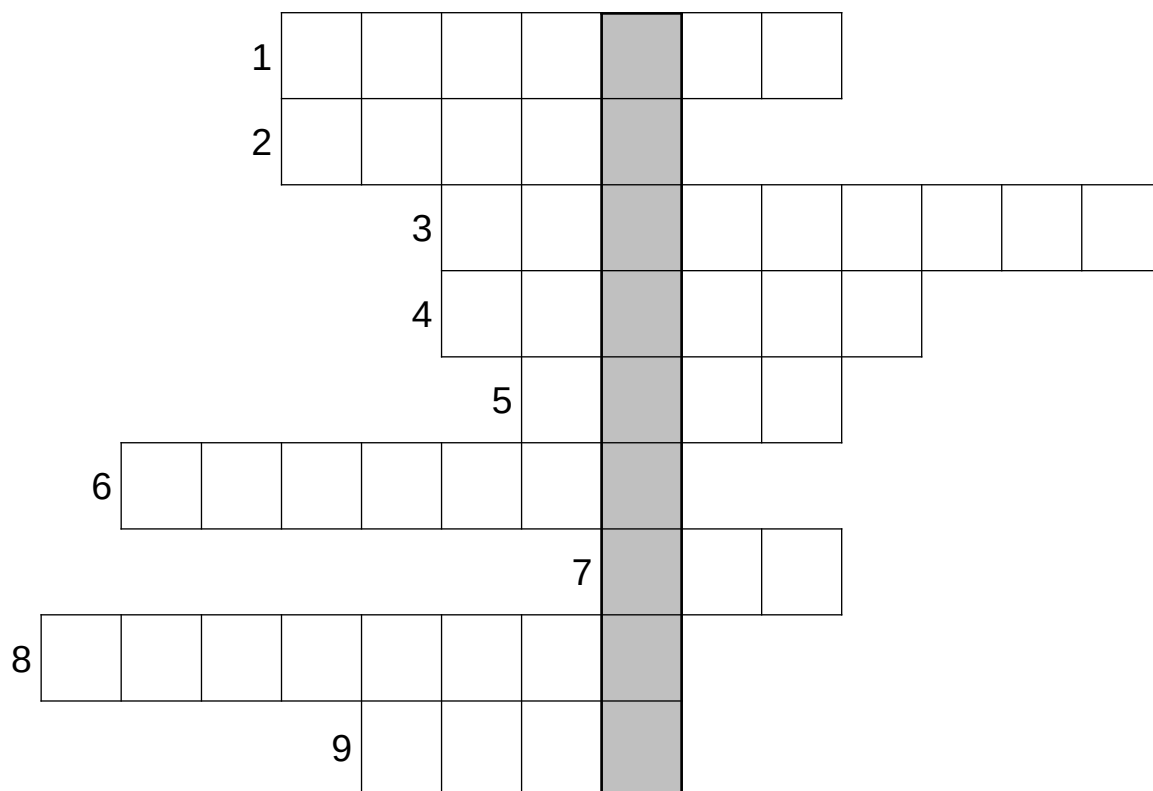
Soňa Noskovičová

VEDELI STE ŽE?

- v mnohých hoteloch a v nemocniciach nenájdete izby s číslom 4 a 9 ? Štvorka sa totiž vyslovuje po japonsky **ši**, rovnako ako smrť a deviatka **ku**, ako utrpenie, nikdy preto neponúkajte chorému hrebeň (**kuši**)
- v japonských firmách je číslo 39 veľmi žiadanou koncovkovou cifrou telefónneho čísla. Ak totiž tieto dve čísla vyslovíte oddelene, znie to ako "**san kjú**", teda anglické "**d'akujem**"
- v Číne bol prijatý zákon, podľa ktorého je povinnosťou každého občana navštevovať rodičov, ak majú viac ako 60 rokov?
- v roku 1995 sa vedcom z Keio University podarilo naučiť holuby rozpoznávať Picassa od Moneta?
- japonskí pestovatelia zvyšujú úrodu húb elektrickými bleskami?
- najväčší superpočítač sa nachádza v USA a je chladený vodou?

1. Ježibaba sa iným slovom povie...
2. Medovníkový domček objavili Marienka a...
3. Ktoré zvieratká nemali otvárať nikomu vrátka?
4. Pracovné náradie, na ktoré posadili ježibabu Janko a Marienka sa volá...

5. Miesto, kde žije kráľ, je...
6. Prvé slovo z názvu rozprávky: Ruženka
7. Kto zožral Červenú Čiapočku?
8. Kto objavil Snehulienku v domčeku?
9. Sú krásne a väčšinou tancujú na lúkach v noci. Kto sú to?

Ak si vedel(a) vylúštiť tajničku,

dobre poznáš _____ (tajnička).

VTIPY

Zastaví policajt Jožka a pýta sa ho:

- Si opitý?
- Niesom.
- Si triezvy?
- Niesom.
- A potom čo z toho si?
- Tak akurát.

- - -

Pýta sa Jožkov ocko:

• *Jožko koho máš radšej mamu alebo mňa?*

Jožko na to diplomatický odpovedá:

- *Oboch.*
- *Tak týmto spôsobom, keby som odišiel ja do Ameriky a tvoja mama by odišla do Paríža, s kým by si a kam by ste radšej išiel?*
- *S mamou do Paríža.*
- *Prečo s mamou do Paríža?*

- *Lebo je Paríž krásne mesto.*
- *A keby ja odídem do Paríža a mama do Ameriky, s kým by si a kam radšej išiel?*
- *S mamou do Ameriky.*
- *A prečo teraz do Ameriky?*
- *Lebo som už v Paríži bol.*

- - -

Viete čo znamená skratka ZRPŠ
Zajtra Ráno Podpálime Školu

- - -

Učiteľka dá Jankovi poznámku:

"váš syn nič nevie"

Otec odpíše: "preto chodí do školy..."

- - -

Príde Maťko celý bledý do lekárne:

„Máte nejaké prášky proti bolesti?“

„A čo ťa bolí?“

„Ešte nič, ale otec práve pozerá moje vysvedčenie!“

HÁDANKY

Za akými ľuďmi zostáva prázdno? (za zlodejmi)

Nemá ruky, nemá nohy, no počuje hlas i zvuky. (ucho)

Sivý stavec prišiel k nám, všetku vodu vypil nám. (Mráz)

V dome sú 2 matky, 2 dcéry, 1 babka a 1 vnučka. Koľko osôb je v dome?

(3 – babka je zároveň matka, matka je zároveň dcéra a vnučka je tiež zároveň dcéra)

V košíku je šesť vajec. Príde šesť ľudí a každý z nich si vezme jedno vajce. Ako je možné, že jedno vajce zostane v košíku? (Posledná osoba si vzala vajce aj s košíkom)

*“Pýcha je veľkým nepriateľom vzdelania.
Bráni človeku vo vzdelaní falošným domnením,
že on už vie a tak už nehľadá. Jedine s pokorou
sa je možné vzdelávať, tešiť sa so vzdelania
a užívať ho k naplneniu života.”*

...

*“Mali by sme sa zbaviť predstavy, že vzdelanie
je niečo, čo nám je poskytnuté, a brať
vzdelanie ako niečo,
čo si vytvárame vlastným úsilím.”*

...

*“Múdrosť nemôžete len tak získať. Musíme ju
sami objaviť na ceste, ktorej sa nedá vyhnúť,
ani ktorú za nás nikto iný neprejde.”*

